

[Stæhr Johansen.]

som ikke er det, og dem er der jo dog adskillige stykker af.

Der er imidlertid også et andet spørgsmål, som i praksis spiller en rolle, først og fremmest i de større byer. Det er en bagatel, men det spiller dog en rolle, og det er parkeringsspørgsmålet. Man forsøger i de store byer at lave pladser til automobilparkering og også til motorcykelparkering. Men hvad ser man så? Adskillige steder, hvor det med skilte tydeligt er angivet, at dér må kun parkere biler, medens der lidt længere borte er plads til knallerter og motorcykler, ser man en knallert parkeret, dækkende det hele.

Hvis man nu ønsker at finde den pågældende knallertkører, som måske bliver væk 5-6 timer, så betyder det med de vanskeligheder, vi har, at man skal sætte en politibetjent på vagt i al den tid. Jeg erkender, at det kun er en bagatel, men det spiller trods alt en rolle i hovedstadsområdet — og for øvrigt også i alle større byer, hvor parkeringsspørgsmålet er meget vanskeligt at løse.

Hvis vi virkelig skal have en undersøgelse af dette problem, ønsker jeg at sige til den højtærede minister, at så tror jeg, den skal være væsentlig grundigere end den, som de forhandlinger, den højtærede justitsminister omtalte for os, er udtryk for.

Victor Gram: Jeg nævnte ikke i mine indledende bemærkninger spørgsmålet vedrørende en eventuel nummerering af knallerterne, som vi drøftede i december måned, ved hvilken lejlighed ministeren gav tilsagn om, at han ville undersøge spørgsmålet. Jeg vil dog henlede opmærksomheden på, at det ikke er mere end godt en måned siden, ministeren gav dette tilsagn og vi behandlede spørgsmålet her i tinget, og det er dog for meget forlangt, at ministeren på nuværende tidspunkt skulle have tilvejebragt et undersøgelsesmateriale, som virkelig kan danne baggrund for en diskussion om disse spørgsmål.

Jeg er personlig af den opfattelse, at man i høj grad overvurderer det problem, der foreligger her. Mig bekendt foreligger der ikke noget materiale, statistisk set, som virkelig er udtryk for, at knallerterne er den fare for færdselssikkerheden, som man øjen-

synlig vil give det udseende af. Før man går til at indføre bestemmelser, som ikke kan undgå at medføre en betydelig administration, ville det dog være ønskeligt at få klarhed over, hvor stort problemet i virkeligheden er. Hvis det viser sig, at problemet er så stort, som man tilsyneladende her vil give det udseende af, skal jeg være parat til at drøfte spørgsmålet om, på hvilken måde man kan tilvejebringe de foranstaltninger, som eventuelt er fornødne. Men jeg synes som sagt, at man har pligt til at give ministeren en rimelig tid til undersøgelse af problemet og til fremlæggelse af det. Det kan ikke nytte, at vi hver måned tager dette spørgsmål op til behandling her i tinget, så længe vi ikke har et grundlag at diskutere det på.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): I hele den diskussion, der har været ført omkring nummerering af knallerter, har man bestandig fremhævet, at knallerterne gav anledning til mange færdselsuheld, og at knallertførerne, fordi deres maskiner ikke er nummererede, unddrog sig ansvaret. Da det har været udgangspunktet for diskussionen, synes jeg, det var overordentlig fornuftigt at spørge politimestrene: hvor mange tilfælde foreligger der? For hvor et færdselsuheld har fundet sted, foreligger der en rapport, og det kan oplyses, om det er en knallert, der har foranlediget uheldet og unddraget sig ansvaret. Over for hele den, jeg havde nær sagt, vulgærdiskussion, der har været ført, vil det ikke være unyttigt at have et indtryk af, i hvor mange tilfælde det gælder, og navnlig have et materiale, der kan sammenlignes med materialet for andre trafikanter, for der er jo også andre trafikanter — det hænder dog — som unddrager sig ansvaret for de færdselsuheld, de foranlediger. Derfor synes jeg, det kunne være ganske hyggeligt at have et sådant materiale.

Jeg vil gerne føje én ting til. Jeg ser sådan på det, at hvis man vil nummerering af knallerter, må man tage skridtet fuldt ud, nemlig indregistrering. Alt det, man har talt om — med forsikringsselskaber o. s. v. — giver jeg intet for; det får man intet ud af. Det vil blive dobbelt administration, for politiet skal jo også vide, hvem det er. Det kan ikke gennemføres i praksis.